

"Ξενοί"

ΣΦΑΙΡΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΒΡΙΣΚΕΙ ΚΑΤΑΣΤΗΘΑ ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΗ

«Τυχαίος» ο θάνατος

κατά την αστυνομία

Εργάτες

Μάνος: Είπα λογί οι Αλβανοί εργάτες

40 μαχαιριές κατά αγνώστου αλλοδαπού
στο Κερατσίνι

ΝΕΕΣ «ΗΡΩΙΚΕΣ» ΠΡΑΞΕΙΣ

Αστυνομικοί λήστευαν

λαθρο-

μετανάστες

Αστυνομικοί σκότωσαν
πρώτη φορά Αλβανό

Σκότωσε
Αλβανό
γιατί του
έκλεψε το
ποδήλατο

αδέλφια

Αστυνομικοί λήστευαν Αλβανούς

μας

Πυροβόλησαν στο
πόδι βορειοηπειρώτη

ΤΑ ΠΕΡΙΘΩΡΙΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΣΤΕΝΕΥΟΥΝ - ΤΑ ΠΕΡΙΘΩΡΙΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΕΙΝΑΙ ΑΣΦΥΚΤΙΚΑ

Ζούμε σ' ένα κόσμο που ακόμα και πριν γεννηθούμε έχουν καθορίσει τα πάντα. Βιώνουμε ένα αδιέξοδο που μοναδική του επιλογή φαντάζει η ενσωμάτωση μας σ' αυτό ή η περιθωριοποίησή μας. Μέρα με τη μέρα, όπως στάλα τη στάλα η βροχή μεταμορφώνει το βράχο σε πέτρα, αποκτούμε εθνική συνείδηση: Μαθαίνουμε και εμπεδώνουμε την "αυτογνωσία της φυλής μας", τα "εθνικά μας κατορθώματα", τα "3000 χρόνια της ελληνικότητας της μακεδονίας" ... Όρα την ώρα σχιζοφρενιάζουμε βιώνοντας την αδικία τότε σαν θύματα και τότε σαν θύτες. Και εκεί ξανά το ίδιο αδιέξοδο: για να επιβιώσεις πρέπει να γίνεις ο ισχυρός, για να εμποδίσεις την καταπίεση πρέπει να είσαι σε θέση να καταπιέξεις. Για να συνεχίσεις να βλέπεις πρέπει να βγάλεις πρώτος το μάτι του απέναντί σου, πριν προλάβει εκείνος. Γεννηθήκαμε τυχαία, κάποια στιγμή του χρόνου που σταμάτησε χωρίς τη θέλησή μας. Εξίσου τυχαία με την ηλικία και την εθνικότητα μας, αποκτήσαμε φύλο, χρώμα, κοινωνική τάξη και ονοματεπώνυμο. Το ίδιο τυχαία με τα τρισκατομμύρια των περαστικών αυτού του πλανήτη. Όμως κάποιοι συνεχίζουν και εργάζονται σκληρά για το τυχαίο και του μέλλοντος μας. Ένα μέλλον προκαθορισμένο χωρίς την οποιαδήποτε δική μας παρεμβολή. Ότι ηλικία κι αν έχουμε, δεν θα δυσκολευτούμε καθόλου να "επιστρέψουμε" στα παιδικά μας χρόνια. Εκεί πιθανόν να θυμηθούμε το ξεχωριστό: ρόζ τα κοριτσάκια, μπλέ τα αγοράκια. Ακόμη και τα πρώτα παιχνίδια που παίξαμε ήταν διαφορετικά: κούκλες - στρατιωτάκια, μήλα - ποδόσφαιρο ... Ακόμη και στα "ομαδικά" παιχνίδια υπήρχαν 2 στρατόπεδα εχθρικά μεταξύ τους. Κι' αυτό ίσως να πέρναγε απαρατήρητο γιατί έτσι μας μάθανε ή τουλάχιστον προσπάθησαν πολύ. Κι' αν μη ξεγελιόμαστε, τότε είχαμε πράγματι άλλοθι: "Δέν καταλαβαίναμε" ... Τώρα όμως μεγαλώσαμε, δεν είμαστε δά και 4-5 χρονών. Όμως εξακολουθούμε να έχουμε στραμμένα τα πυρά μας ο ένας απέναντι στον άλλο. Κάποιοι μάλιστα εξακολουθούν με την ίδια αφέλεια (που στο πέρασμα του χρόνου μεταμορφώνεται σε συνείδηση) να βρίζουν: "γυναίκοι", "πουτάνα", "μουνι", κτλ. οποιονδήποτε θέλουν να μειώσουν. Γιατί από μικρούς προσπάθησαν να μας μάθουν πως οι γυναίκες είναι κατώτερα όντα. Και για να τα καταφέρουν είχαν πολλά επιχηρήματα: το ψέμα και τη βία. Ξεκίνησαν φορώντας μας διαφορετικά ρούχα και μαθαίνοντας μας διαφορετικά παιχνίδια, για να ξεχωρίζουμε ... Κάποιοι εξακολουθούν να βρίζουν: γύφτο, τουρκόσπορε, αλβανέ, βούλγαρε, κτλ. γιατί στη πρώτη γιορτή του σχολείου που παρακολουθήσαμε, αυτή της 28ης Οκτωβρίου, μας μάθανε πως απ' όλες τις φυλές του κόσμου, αυτή που κράτησε στο χρόνο γιατί ήταν στο πνεύμα ανώτερη απ' τις άλλες, ήταν η δική μας. Κι' ότι τα άλλα κράτη θέλουν να μας πάρουν την πατρίδα. Η εθνική ταυτότητα, μας είπαν, είναι το πάν, για την πατρίδα αξίζει κανείς να δώσει και τη ζωή του ακόμα. Τα ίδια έλεγαν και σε εκατομμύρια συνομήλικους μας, σε διαφορετικές γλώσσες και ημερονημίες, με τα ίδια πάντα επιχηρήματα: το ψέμα και τη βία.

Κάποιοι συνεχίζουν ακόμα να βρίζουν: πούστη, φτωχομπινέ, άθεε, τρελέ, μαλλιά, μαύρε, αμόρφωτε, κτλ. γιατί οι γονείς τους, η εκκλησία, το θέαμα, η τηλεόραση, οι δάσκαλοι, ο στρατός και η πολιτεία γενικότερα είχαν τα ίδια πάντα επιχηρήματα: το ψέμα και τη βία.

Και οι περισσότεροι που μεγάλωσαν, τις κρίσιμες στιγμές των επιλογών τους, μετέφεραν το ψέμα και τη βία και κάναν τις βρισιές τους στάση ζωής, μέσα από την οποία συνεχίζουν αυτές να ξεπηδούν. Έτσι λοιπόν ο φαύλος κύκλος συνεχίζεται και καθημερινά αναπαράγουμε με διαφορετικό ίσως τρόπο την εκμετάλλευση από άνθρωπο σε άνθρωπο, την καταπίεση από φύλο σε φύλο, από αδύνατο σε αδύνατο, από ηλικία σε ηλικία κ.ο.κ.

Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΙΒΙΩΣΕΙ ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΜΟΝΟ ΡΑΒΔΟ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΠΕΙΘΩ ...

Αυτοί που μας εξουσιάζουν δεν ξεχνάνε ποτέ να υπενθυμίζουν πως οι προηγούμενοι ήταν χειρότεροι. Αυτοί που μας εξουσιάζουν ζητούν από μέρος μας κατανόηση για τα εγκλήματα τους, και μεγαλύτερες θυσίες για το καλό της "εθνικής" οικονομίας και της πατρίδας μας γενικότερα. Το ίδιο κάνουν στους όμοιους μας σ' όλα τα κράτη, στα μήκη και στα πλάτη της γής. Μας κρύβουν πάντα έντεχνα πάντα τους αγώνες για την συνολική απελευθέρωση του ανθρώπινου γένους ή όταν δεν τα καταφέρνουν διαστρεβλώνουν τα γεγονότα και στρέφουν τα πυρά του "λαού" εναντίον τους. Η ιστορία είναι γεμάτη από πλήθος τέτοιων παραδειγμάτων. Αν ανοίξουμε μία εγκυκλοπέδεια (την πιό αξιόπιστη κατά την κρίση μας) θα δούμε πως στον ισπανικό εμφύλιο δεν αναφέρεται πουθενά η λέξη **ΑΝΑΡΧΙΑ**. Ή αν μη πηγαίνουμε τόσο πίσω: τί ξέρουμε σήμερα (δηλαδή τι μας επιτρέπουν να μάθουμε) για τους αλεβίτες της τουρκίας που ξεσηκώνονται ενάντια στο καθεστώς της καταπίεσης; Τίποτα, εκτός του ότι πρόκειται για μία θρησκευτική αίρεση, που αραιά ή πυκνά μάχεται με τους μουσουλμάνους (!)

Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΚΟΥΤΟΠΟΝΗΡΗ ΑΠΟ ΟΤΙ ΝΟΜΙΖΟΥΜΕ ...

Πάγια τακτική της στο πέρασ των αιώνων είναι το ΔΙΑΙΡΕΙ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΥΕ. Γι' αυτό και σήμερα είναι περισσότερο επικύνδυνη και δυσδιάκριτη από ποτέ. Όταν οι μονάρχες κινδύνεψαν να χάσουν την εξουσία από την εκκλησία, φρόντισαν να μοιραστούν ένα μέρος της μαζί της και με τον όρο πάντα ότι θα συνεχίσει να διαικνίζεται το καθεστώς. Όταν οι ευγενείς εναντιώθηκαν στην εξουσία των βασιλιάδων και του κλήρου τότε οι δεύτεροι αποφάσισαν να μοιραστούν ένα μέρος μαζί τους, με τον ίδιο όρο. Όταν οι αστοί εναντιώθηκαν στο παλιό καθεστώς και μετά από μάχες κατάφεραν να επικρατήσουν, μοιράστηκαν τις εξουσίες με την εκκλησία και κάποιους ευγενείς, διαμορφώνοντας ένα "νέο" σύστημα κυριαρχίας, συμμάχησαν με τους ίδιους όρους ...

Σήμερα η εξουσία του ισχυρού πάνω στο κάθε λογής αδύνατο σαν συμπεριφορά είναι ανεκτή μόνο στο βαθμό που δεν απειλεί το σύστημα κυριαρχίας. Από την άλλη είναι εξίσου σημαντικός παράγοντας στην διαιώνιση του την στιγμή που βγάζοντας τα μάτια οι καταπιεσμένοι μεταξύ τους, παραμένουν ανίσχυροι να κλονίσουν ή και να συντρίψουν ακόμη τα παράφυσην οικοδομήματα του κράτους και του κεφαλαίου. Η διαστροφή της ηδονής που πρόσφερε στους αυτοκράτορες, το θέαμα των δούλων μονομάχων στη Ρώμη και στο Βυζάντιο, εξακολουθεί να προσφέρει στους ιεραρχικά ανώτερους η μονομαχία μεταξύ καταπιεσμένων για θέση στη σκάλα της ιεραρχίας.

Στις μέρες μας και στο τόπο που ζούμε, σε ιδιαίτερη έξαρση σαν συμπεριφορά ο ρατσισμός κοινωνικός και φυλετικός, άσχετα με το γεγονός ότι ελάχιστοι θέλουν να το παραδεκτούν, οι ρατσιστικές συμπεριφορές, νοοτροπίες και πρακτικές αποτελούν τις κόρες και τους γιούς του ανταγωνιστικού συστήματος κυριαρχίας, γνήσια τέκνα του κράτους και των αφεντικών, προσπαθούν και καταφέρνουν να μας παρουσιάζουν τους κάθε λογής κατατρεγμένους μετανάστες σαν εξιλαστήρια θύματα, σαν πηγή όλων των κακών, σαν εύκολο τρόπο εκτόνωσης. Ένω για τα ίδια τα αφεντικά αποτελούν φτηνό και "υπάκουο" δυναμικό. **Σπάσε τα μούτρα γιατί σε κλέβει και εκτός από άνεργος θα βρεθείς και έγκλειστος σε κάποιο υγρό και σκοτεινό κελί. Σπάσε τα μούτρα κάποιου τυχαίου αλβανού που έκλεψε ένα πορτοφόλι γιατί πείναγε και θα βρεθείς απ' την μία στιγμή στην άλλη ΗΡΩΑΣ.**

του σφαιριού